

СТАНОВИЩЕ

за дисертацията на Пьотр Пиетржак
на тема

THE POLITICAL ONTOLOGY OF THE IDEA OF HUMANITARIAN INTERVENTION

**WITH A DETAILED CASE STUDY OF THE INTERNATIONAL COMMUNITY'S
RESPONSE TO THE SYRIAN CONFLICT
(2011-present)**

предложена за присъждане на образователната и научна степен
„Доктор по философия“,

изготвена от Доц. Д-р Борис Грозданов
Секция *Философия на науката*,
ИФС, БАН

Текстът е в обем от 249 страници и се състои от Увод (6 стр.), 8 глави (194 стр.), Заключение (7 стр.), показалец на използваните Латински изрази и термини в текста (2 стр) и обширна структурирана Библиография (28 стр.).

Темата на дисертацията е позиционирана в пресечната плоскост между областта на международните отношения, политическата наука и философията, като основният инструмент за постигането на интердисциплинарната комуникация е “аутсорсването на термина “онтология””, който авторът взема от полета на философската метафизика и въвежда отново в двете нефилософски полета на темата. Водещата причина за този подход е заявена ясно във Въведението на текста: “... Надявам се да допринеса за постигането на по-успешна интердисциплинарна стойност

в дебата, която да превъзмогне плиткостта на ad hoc обясненията (които авторът очевидно вижда като преобладаващи)”.

Продуктивността на онтологичния подход се вижда и в посока на обогатяването на въпросното пространство, което позволява на един онтолог да заеме перспектива към темата и да зададе въпроси към нея, целящи нейното изясняване, които при друг подход не биха могли да бъдат формулирани.

Намирам подхода за оригинален и перспективен и определено допринасящ за развиването на нов критически анализ и поглед върху проблема за хуманитарната интервенция, който досега основно бе разглеждан изключително през своята обща повърхност с философската етика, и не с философската метафизика.

Резултатите от интердисциплинарния анализ са тествани чрез ориентирането им към дебатите за обхвата и мащабите на отговорността на международната общност за допринасянето към мир и сигурност в конфликтни зони от съвременен тип като тези в Сирия, Камбоджа, Бивша Югославия, Южен Судан, Бирма и други.

Авторът обвързва резултатите и с проблемите за системните ограничения, плурализма на дискурсите и непредсказуемостта на глобалната среда.

Текстът проследява динамиката на кризата в Сирия и критично анализира множество модели на хуманитарна интервенция и различните форми на нейното представяне.

Предназначен е както за изследователи в областта, така и за лидери, заемащи позиции, в които могат да взимат решения, които реално да повлияят на хуманитарната ситуация в съвременните конфликтни зони.

Ефективно текстът е развит като своеобразен “наръчник” по проблемите на хуманитарните кризи, съвременните конфликти (бих подчертал основно техния локален характер като опозиция на

глобален характер, какъвто *не е заявяван* като претенция в текста) и най-вече практически приложими стратегии за разрешаване на конфликти.

Приемам заявената от дисертанта приложимост на текста като подходящ за основа или допълнителен материал в образователни курсове по теория на международните отношения, международна политическа теория, приложна етика, морална философия и експериментална философия.

Водещата и оригинална обща теза в текста (стр 206), че "... независимо от множеството на брой случай, в които практически е било възможно да се извърши хуманитарна интервенция Международната общност е показала дълбоки ограничения в своята способност за решения в тази посока" е защитена с огромен по обем корпус от емпирични данни, структурирани в отделните под-глави и от оригинален интердисциплинарен анализ, който води логически до заявената теза.

Във връзка с използваната методология на онтологичния подход имам два изясняващи въпроса:

Как се отнася дисертанта към възможността за използването на метафизическата категория "състояние" (като свързана но категориално различна с приведените и използвани категории на обекти, свойства, процеси и др.) за обогатяването на продуктивния анализ на природата и перспективите за развития на конфликтите в зони от приведения модерен вид?

Как се отнася дисертанта към възможността за квантифициран подход към онтологичната динамика на конфликтните зони с помощта на установени математически апарати за моделиране, включително и съвременни изкуствени невронни мрежи? Дали смята, че подобна имплементация има своето място и дали няма тя да допринесе за откриване и обосноваване на доказани като оптимални

решения за хуманитарни интервенции, както и за техния характер, с оглед желанието им нетривиален успех?

Текстът демонстрира задълбочено познаване на ключови теми и проблеми от заявените области.

Приемам водещите тези на автора като аргументирани и обогатяващи дебата в областта на съвременната онтология. Намирам, че неговите приноси отговарят и всъщност надхвърлят академичните изисквания за докторска степен по смисъла на Българския закон и академичната практика в България за защита на докторски дисертации в областта на философията. Нямам общи публикации с автора. Гласувам положително за защитата и препоръчвам на Комисията да приеме настоящия дисертационен труд с най-висока оценка.

Доц. Д-р. Борис Грозданов

ИИОЗ, БАН

София 14 Април 2021